

HO - Opracuj roczny plan wg KIMB-u

/15 - 17 lat/

Warunki podstawowe

Walcząc o realizację prawa harcerskiego w życiu społecznym każdy może rozpocząć, próbę od 16 lat /wyjątkowo 15/ oraz uzyskać stopień od 17 lat /wyjątkowo 16/

Postawa w życiu - samodzielnie myśleć

- honorowo walczyć

- zespołowo pracować

Próba nie regulaminu życia - jeden trudny rok:

- 4 tygodnie obozu stałego

- 4 tygodnie obozów wędrownych

- 10-m-cy pracy wg wł. planu

kolejność

dowolna

Warunki dopuszczenia

Harcerze i cywile

Miarą siły, słuszności i skuteczności poczynań jest umiejętność powołania za sobą innych i rozszerzenia kręgu przyjaźni poza harcerstwo w zmieniającym się świecie na lepszy wraz z młodzieżą.

Do próby HO mogą być dopuszczani harcerze w st.ćwika /harcerki w st.pionierki/ oraz nieharcerze dobrze poznani we współpracy, jeżeli podejmą się dodatkowo w czasie próby HO wypełnić warunki wymagane na st. ćwika /pionierki/ oraz złożą przyrzeczenie harcerskie nie później niż po 6-m-cach niż po rozpoczęciu próby na HO.

Kontrolę i ocenę wykonania powierzonych zadań indywidualnych wg obowiązującego regulaminu stopni /z obostrzeniem wymagań w skróconym okresie służby/ przeprowadza cały z-p i decyduje o dopuszczeniu do przyrzeczenia solidarnie z Radą Drużyny.

Zespół - obowiązuje, gdyż zadania indywidualne obejmują tylko część całości. Dla ułatwienia próbę przebywa się wspólnie z wybranym przyjacielem w grupie 3-10 osób.

Plan- organizować pracę należy z elementów dostarczonych przez wędrowkę po kraju tak, by ułożyć kolejność działań i wyników zgodnie z dobierając zadania do wymogów indywidualnych i zespołowych. Starając się zrobić wszystko lepiej od innych, harcerz nigdy nie uważa się za lepszego od nich pamiętając, że :

co jest do zrobienia - to przegląd zadań

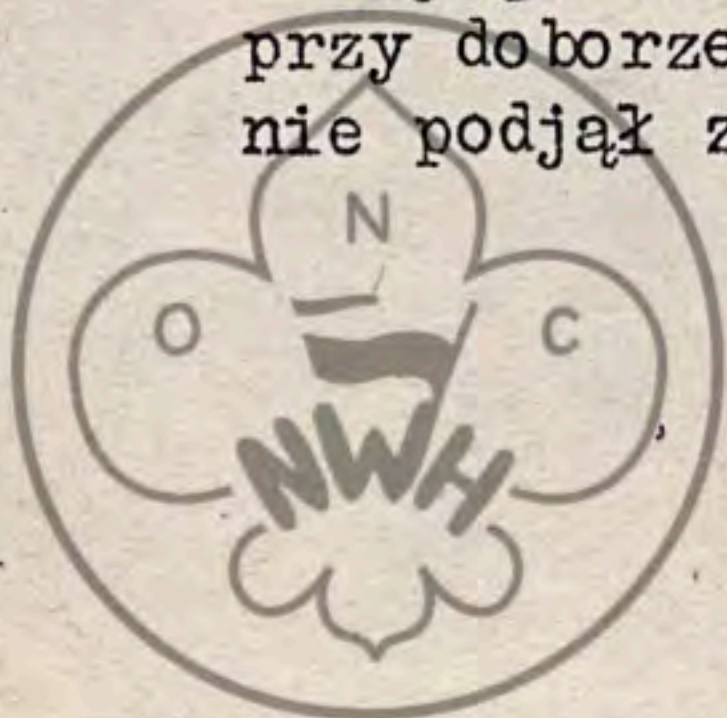
co chcemy osiągnąć - to plan wyników

co trzeba zrobić - to plan działania

co musimy umieć i wiedzieć - to plan wymogów

Decyzja

Plan realizacji programu HO z-p musi przyjąć jednomyślnie, a Komisja Sędziowska /z instruktorem z hufca/ w obecności całego zespołu zatwierdza jego skład i plan analizując sumiennie czy dla wygody własnej zastęp przy doborze osób nie usunął z grona słabszych członków lub zbyt ambitnie podjął zadaniu bez przygotowania realnych szans dla ich spełnienia.

archiwum

Warunki realizacji

Jak zacząć? - Przystudiować propozycje i wymogi programu, poznać środowisko obserwując jego charakter w czasie wędrówki wg potrzeb miasta czy okolicy określić zadania konkretne oraz układając je w plan zgłosić go z całym zespołem do zatwierdzenia.

Każdy ma w nim swój konkretny wycinek pracy, gdyż obowiązuje tu zasada równego startu i wyrównywania szans.

Plan a życie - program HO nie może konkurować z innymi obowiązkami harcerza, a przeciwnie pomóc w ich spełnianiu.

Plan a praca - HO musi w życiu coś znaczyć: ukończył minimum 7 klas szkoły podst. i uczy się zawodu lub pracuje. Kandydaci bez 7 klas mogą być dopuszczeni do próby, gdy zobowiążą się ukończyć szkołę w czasie próby lub terminie włączonym w plan zespołu.

Plan a wykonanie - Szacunek u ludzi, zdobywamy stosując zasadę, lepiej mniej a lepiej. Rzetelność próby obowiązuje w spełnianiu zadań ale nie zwalnia z okazji innych, prac wartościowych dla otoczenia, jeżeli możemy być mu potrzebni - dlatego dla samokontroli każdy prowadzi własną kronikę wykonania programu.

Warunki przyznawania

Wynik próby - decyduje tu rezultat końcowy rozpatrywany w całości.

Próba sił w pokonywaniu trudności nie stanowi jeszcze o spełnieniu zamierzonych celów jako próby życia czyniącej z nas HO.

- Indywidualną próbą sił jest udział w zadaniach zaś próbą życia zdobycie umiejętności w czasie wykonywania tych zadań,

- zespołową próbę sił podejmujemy wykonując plan a próbę życia w umiejętności sprawnego działania i demokrat. samorządu.

Ocena wyników próby - należy do nas w porównaniu wyników z możliwościami idea, planem i pożytkiem z przydatności wysiłków.

Przyznanie stopnia - jest próbą zaufania do naszej samooceny, że nie była niesolidarna nierozumna, nidokładna a sprawozdania są oparte o dowody. Zatiwierdza wniosek przyznania cały zastęp. Przyznaje HO Komisja Sędziowska a imiennie ogłasza go rozkazem Hufcowy.

Warunki Specjalne

Coraz wyżej - tradycja HO winna ustalić zakres poziomów od najwyższych do najprostrzych, by określić przeciętną, jednak z zadań jednako użytecznych wybieramy cięższe, bo każdy rok niesie nowe trudy.

Wizja przyszłości - HO - to wędrowiec szukający własnej drogi w odkrywaniu świata a swych zainteresowań i poznający jego tajemnice.

HR - to mistrz swej specjalności, którego ostatni wyczyn harcerski jest zarazem 1-m w życiu samodzielnym. To działacz Rzeczypospolitej i organizator życia, bo mistrzostwo wymaga siły woli, aby pasję życia zmienić w swą specjalność.

Harcerstwo to system powodzenia

Przed odbyciem HR' czekają nas 3 odznaki do wyboru.

artystyczno-kulturalna

naukowo-techniczna

społeczno-gospodarcza

Wybór 1-ej z nich to 1⁴ krok w kierunku wł. specjalizacji i przyszłego mistrzostwa.

"Czuwaj i działaj" - to hasło i odzew a marszem powitalnym jest refren z pieśni Dunajewskiego Swobodny wiatr.

Bracie, bądź jak wiatr swobodny,
jak przygodny wiatr pogodny!

Siły do walki wznieć -

niech zabrzmie wolna pieśń

Chłopcze, bądź jak wiatr swobodny,
bracie cel twój dążyć w przód!

Cel śmiały - Śmiałych godny
trud godny - godnych trud.

IDEA I PROGRAM

Jest dzielny

- 1/ Prowadzi sportowy tryb życia - Nie boi się mocniejszych
- Jest sprawiedliwym sędzią
- Nie *fauluje* w sporcie i życiu

Uprawia 2 sporty przydatne w wędrówkę /zimowy i letni/i jeden w ratownictwie i wodnym i górskim, antyspołecznym itp./boks, dżudo/
Zna i stosuje zasady sportowe w dowolnej dziedzinie, zorganizował wzorowe zawody dba o higienę i wygląd estetyczny, zyskuje szacunek i sympatię otoczenia.

- 2/ Zbudował przedmiot i wykorzystał jego przydatność

Sam /nie samotnie/ zbudował narzędzie lub urządzenie do wędrówki /przyrząd, mebel, pojazd, namiot/ sprawdził na sobie jego solidność i użyteczność wg zasady - "Będziemy mocni, jak to co zbudujemy."

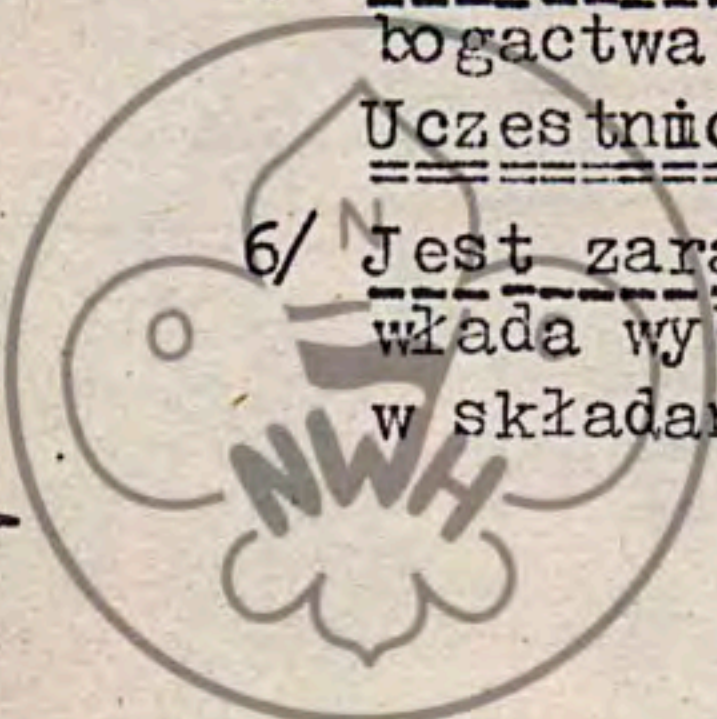
- 3/ Zna Technikę wędrówki i wypraw wyczynowych - choć 3 dni był uczestnikiem, kronikarzem, kucharzem czy komendantem biwaku w każdych warunkach pogody i terenu zorganizuje prawidłowy nocleg, zapewni bezpieczeństwo udzieli 1⁴ pomocy. Zna zawody wędrownicze /strażników wodnych, flisaków/ pełni służbę ochrony /drogową, leśną, górską itp./ .Zna, technikę wypraw wyczynowych, polował aparatem /fotogr. film. magnetofon/. Ulepszył swój sprzęt turystyczny /materac, prądnicę, wózek, rower/ właściwie stosuje i konserwuje ekwipunek. Ma uprawnienia żeglarskie, łowieckie, pływackie, wysokogórskie, techniczne z jakiegokolwiek w/w specjalności.

- 4/ Wędrując szuka swej drogi w życiu - 2 tygodnie przewędrował /pieszo, narty/ 2-a przejechał legalnie bez biletu /stopem, łożdżą, koniem, rowerem/. Organizuje wędrówki badawcze po wybranej trasie na dany temat.

- 5/ Odkrywa białe plamy "w kulturze kraju - Śladami talentów wiejskich bogactwa folkloru, tradycji, walk, nauki, techniki, postępu itp.

Uczestniczy w życiu naukowo-technicznym

- 6/ Jest zaradny w sprawach technicznych - Zna dobrze i po mistrzowsku włada wybranym narzędziem, jest specjalistą montażu. Brał udział w składaniu 3 konstrukcji.

pionierskiej - maszt, wiata, barak /drewniany/
żeglarskiej - molo, tratwa, most /ponton, linowy/
saperskiej - droga, studnia, rów/łącznik, melioracyjny/

Obsługuje 10 i naprawi 7 z następujących urządzeń: instalacja, świetlna, grzejnik elektryczny, żelazko, odkurzacz, rower, motor elektryczny, aparat fotogr. i filmowy, telewizor magnetofon, telefon polowy, radiostacja krótkofalowa, centrala telefoniczna.

7/ Jest racjonalizatorem codzienności - łączy w pracy przyjemność z pomysłowością i korzyścią. Gotowanie * gaz z butli, rzemiosło * praca mech. urządzenie wnętrza czy mieszkania z zagospodarowaniem zagrody, otoczenia, wspólnoty sąsiedzkiej. Zaraża innych myślą techniczną ułatwiając im życie jako wędrowny racjonalizator.

8/ Zna naukowe metody badania zjawisk - obserwując fakty dostrzega problemy i gromadzi doświadczenia. Szuka rozwiązań w dyskusjach, pismach problemowych i eksperymentach własnych, Zna naukowe poglądy na świat i jedną z naukowych metod uczestnicząc w badaniu dziedziny: naukowo - technicznej kulturalno - artystycznej lub społeczno - gospodarczej

Wymieni 20 dziedzin nauki i techniki, 10 instytutów naukowo-badawczych zwiedzi 3 i wykona w terenie zleconą pracę pomocniczą. Zna budowę, zasady działania i obsługuje jeden aparat nauk. badawczy, poluje z aparatem fotogr. i opracuje cykl zdjęć dokument. na dany temat.

9/ Dokonał "odkrycia" naukowego - wykorzystując w życiu zjawisko znane w nauce technicznej lub stosowane lub odwrotnie: w nauce problem znany w życiu lub zaobserwowany w przyrodzie. Celem wykrywania praw w konfrontacji teorii z praktyką wg. pomocy specjalistów, aby samemu przygotować możliwości przyszłych wyczynów.

10/ Zastosował "wynalazek" techniczny - nie tyle racjonalizacją własną ile inicjowaniem i agitowaniem samych wdrożeń, upraktycznia teorię obsługuje maszynę lub urządzenie techniczne /obrabiarkę, maszynę rolniczą czy do szycia/. Dąży od wiedzy do techniki i odwrotnie.

11/ Uczestniczy w postępie naukowo-technicznym - zna 10 zawodów z obserwacji n. techn. i rozwój 1-ej dziedziny. Wie, jak trzeba wykrzystać naukę w służbie człowieka i technikę w służbie pracy, aby doprowadzić do rewolucji naukowo-humanistycznej podnosząc kulturę duchową człowieka i ambicje rozwoju i postępu wewnętrznego.

Uczestniczy w życiu kulturalno-artystycznym

12/ Szerzy kulturę - kontroluje swe postępowanie kierując się nie odruchami a zasadami. Praktykę wyprowadza jako społ. konsekwencję Prawa Harcerskiego, którym żyje zespół H0.

13/ Pracujemy nad sobą - Stanowiąc prawo sam dla siebie stara się przezwyciężyć bierność, brak wiary w siebie poczucie niższości, zaniżoną samoocenę i zniechęcenie. Stawiając sobie codzienne zadania, planując środki realizacji przygotowuje się, by działać wspólnie a umieć oddzielnie zdobyć własny zawód.

14/ Walczy o szacunek dla ludzi pracy - Jednaka ocena trudu i wysiłku krzywdzi wykonawców uzależniając ich od wyników działań. Często łatwiejsza praca więcej utrudzi zależnie od wykonawcy. Poznaje różne zawody patronuje z zespołem społecznej własności /parki, zabytki/

gromadząc dla kultury ślady: architektury, narzędzi, konstrukcji, zdobnictwa i regionalizmu.

- 15/ Dostrzega wartości w dziełach pracy - Zna wystawy, recenzje, komentarze o własnym regionie obronił swe zdanie w dyskusji, ustalił stosunek do wrażeń własnych i opinii otoczenia. Odróżnia rodzaje sztuki, muzyki, literatury, techniki. Poznał i zastosował w swej pracy 19 technik w rzemiośle artyst. Jest przewodnikiem kult.-problemowym po zagadnieniach w dowolnym terenie w prom. 10 km. lub na trasie 50 km.
- 16/ Wymienia społeczne wartości kulturowe - gromadzi w domu fotografie, notatki, modele i eksponaty wybranej dziedziny, uczestnicząc w imprezach czy pracach spółdzielni lub koła terenowego ale biorąc - daje też korzystać z wł. "muzeum" tworząc wystawy, zachęcając do czytania ze swej biblioteki organizując kąci szkolny, gazetkę, biuletyn, wędrowkę czy klubowe wieczory spożkań.

Uczestniczy w życiu społ.-gospodarczym

- 17/ Lubi porządek w życiu wł. i dokoła siebie - dba o mieszkanie powierzony teren, miejsce i narzędzia pracy własne i wspólne w zakładzie. Uporządkował z z-pem magazyn, świetlicę, bibliotekę, teren społeczny. Wykonał coś pożytecznego z odpadów i wie dobrze, że nieporządek wiedzie do nielegalności a zasada praworządności gwarantuje wzorowy ład w pracy i życiu społecznym.
- 18/ Potrafi dobrze gospodarzyć. - Żyje wg planu i wykonał dobrze zamierzone zadanie. Podjętą pracę kończy w terminie i oszczędnie. Zna związki społeczne i elementy pracy składające się na chleb, gazetę czy lek. Wie, że ekonomia to oszczędność, czyli najkorzystniejszy stosunek między włożonym czasem, wysiłkiem i materiałem a wartością, trwałością i użytecznością wytworu. Odrzuca tezę trochę taniej - dużo gorzej przyjmuje zasadę "trochę drożej dużo lepiej" dąży do celu "taniej i lepiej",. Walory w samorządzie zespołu z marnotrawstwem. Zna przedstawiciela swego terenu w radzie narodowej i osobiście przekazuje mu dowody złej gospodarności i organizacji. Oblicza rzeczowo czas, ludzi, narzędzia i środki drużyny przed każdym zadaniem, by samowystarczalnie osiągnąć wynik.

Organizuje zarobkowanie kompletuje sprzęt i narzędzia drużyny. Unika doraźnych imprez tworząc stałą sieć produkcyjno-usługową, rozliczając okresowo wg zasad spółdzielczo-handlowych działalność org.-gospodarczą.

- 19/ Jest wrażliwy na społ.potrzeby i zadania - Dostrzega i natychmiast reaguje na nieporządek, krzywdę, problemy czy zadania wynikłe z potrzeb jego otoczenia. Stosuje zasady prawa harc. w życiu społ. walcząc z nadużyciami i niesprawiedliwością wobec słabszych. Umie wykrywać zadania i dba o równy rozkład wysiłku w ich spełnianiu i odpowiedzialności w kontroli i rozliczaniu skutków. Sprawdza się w pomaganiu. Działa przykładem włącza środowisko do pracy, szuka sojuszników i działaczy społ.
- 20/ Wiąże swój los ze środowiskiem - Potwierdza swą przydatność praktycznie służąc dzieciom, starcom, chorym, przesiedleńcom, analfabetom i opuszczonym lub izolowanym społecznie. Umie korzystać z wartości nam dostępnych i uczy się przekazywać je potrzebniejszym rozszerzając kręgi działania ludzi dobrej woli. Zna warunki otoczenia i szuka w nim pracy w ramach wizji swych dokonań dla jego rozwoju.

Jest zaradny w życiu osobistym

- 21/ Wie czego chce - Odkrył swe zainteresowania wędrując 3ma szlakami życia: kultur.-artyst., naukowo - techn. i społ.-gospod. dla wyboru drogi. Dokumentuje wyniki tych poszukiwań, analizuje, popularyzuje i udostępnia innym. Wybrał odznakę, którą zdobędzie po HO i odkrył już specjalność stającą się pasją jego życia. Wie czego i gdzie chce szukać dalej.
- 22/ Planuje swe zadanie w wyczynie zespołu. Wyczyn harcerski to nie rekord ale wynik czynu na tyle wymierny, że dokonuje zmiany w naszym życiu, w górnej granicy własnych możliwości rozwojowych. Wyczyn zbiorowy nie jest konkurencją ale wynikiem celów spełnionych przez zespół stosujący prawa wyczynu:
- Wyczyn harcerski jest społ. użyteczny i manifestuje się znaczeniem w 19z trzech dziedzin kultur.-artyst., naukowo-techn. i społ. gospod.
 - Obowiązuje zasada stopniowania wyczynów pośrednich, coraz trudniejszych
 - Wyczyn jest dziełem sumowania wyczynów w zespole i różnych zespołach
 - Zobowiązuje on do działania zespołowego i stosowania samopomocy
 - Rodzi konsekwencję specjalizacji bliźniaczej, docelowej i mistrzowskiej np. technika wędrowania + specjalność fachowa /np. żeglarz - fotograf/

23/ Wytrwałością i pracą zdobywa karierę zawodową

Ma lub zdobywa zawód, w szkole lub jest samoukiem. Zwiedził 3 zakłady pracy /wytwórczy, naukowy i usługowy/ poznał ich znaczenie, warunki pracy i zatrudnione osoby. Zna społeczną przydatność określonych zawodów dla danego środowiska, oraz zadań wynikających.

24/ Potrafi sam zapracować pieniądze

Samodzielnie zarobić na swój udział w obozie. Sam lub w zastępie czy w drużynie wykona pracę społecznie potrzebną dla uzyskania pieniędzy na pokrycie ogólnych kosztów obozu lub wędrowki.

25/ Umie dać sobie radę bez pieniędzy

Odbył z z-pem tygodniową "podróż bez pieniędzy" nie zabierając żywności, nie łamiąc przepisów prawa i nie korzystając z niczyjej pomocy. Utrzymywał się jedynie z zarobków zastępu pracą wykonywaną w czasie wędrowki. Zakres jest dowolny lecz wynik pracy musi być potrzebny społecznie i wymagający konkretnych umiejętności.

Jest pożyteczny w życiu zbiorowym

26/ Zawarł umowę przyjaźni z młodzieżą /fabryki, szkoły, dzielnic, wsi/ Rozszerza krąg współpracy poza harcerstwo prowadząc wspólną wędrowkę czy zadania z nieharcerzami. Zespoły bliźniacze powstają wskutek wspólnych celów duchowo-mater. lub położenia geogr. i syt. gospod.

27/ Zdobył "znak harcerskiej służby"- na terenie zaprzyjaźnionym wiążąc jego tematykę z profilem wędrowki roku próby na HO dawne sprawności zdobywamy teraz po kilka jednocześnie ale dobierane do zadań wspólnie zaplanowanych przez nasz zespół.

28/ Przekazał ten znak młodszemu - z terenu przyjaźni - Najlepszym sprawdzianem własnej umiejętności jest nauczanie jej innych. Krąg ludzi wzbogaconych wspólnym doświadczeniem przyspiesza wymianę wartości

kulturowych, których obieg tworzy t.zw. "łańcuch szczęścia" osób sobie potrzebnych i bliskich.

- 29/ Jest harc. gospodarzem jakiegoś terenu
Nie idzie o wyręczenie innych przez harcerzy, a nauczanie ich życia naszym stylem. Harc. szkoła życia przygotowuje rzetelnych dzielnych i zaradnych do roli w samorządzie czy Radzie Narodowej. Stąd "harcerskie rady narodowe" działają przy autentycznych w zakresie spraw dzielnicy, wsi czy spółdzielni dostępnych harcerstwu.
- 30/ Współdziałał w pracy wielu zespołów
Korzysta w całości swej pracy z dążeń Hufca czy Chorągwi tworząc "stanice harcerskiej służby" lub zespoły wędrowne służby społecznej.
- 31/ Zadanie dodatkowe stawiamy sobie sami

U W A G A !

Prze czytaj program powtórnie, wymyśl coś nowego nie powtarzając tego podanych tu przykładów. Opracuj własny program zadań i wymagań na rok lub dwa.

Walcz z uśmiechem bo próba HO to ofensywa radości, a za rok zyskasz więcej przyjaciół niż dzisiaj.

C Z U W A J I D Z I A Ł A J

Planowanie: co osiągnąć, co wiedzieć, co robić, co umieć.

Wykonanie: ocena własna, zespołu, kontroli, otoczenia.

Podany tu najprostrzy plan pracy wymaga jeszcze organizacji, kroniki i karty próby. Najlepiej przeprowadzone zadania indywidualne i zespołowe będą wykorzystane do upowszechnienia.

Drużynowego obowiązuje tylko własny plan pracy, bo mamy do Was zaufanie udzielając Wam prawo do ustalenia stopnia trudności. Planujcie zatem realnie. Idei nie można nakazać. Wskazuje ona tylko kierunek w programie. Każdy zrobi tyle, ile potrafi na miarę możliwości i ambicji. Nie podejmuje jednak zadań zbyt małych, by nie znaleźć się na szarym końcu ani też zbyt wielkich, bo nie wykonanie ich solidnie i czeka Was to samo.

C Z U W A J I D Z I A Ł A J

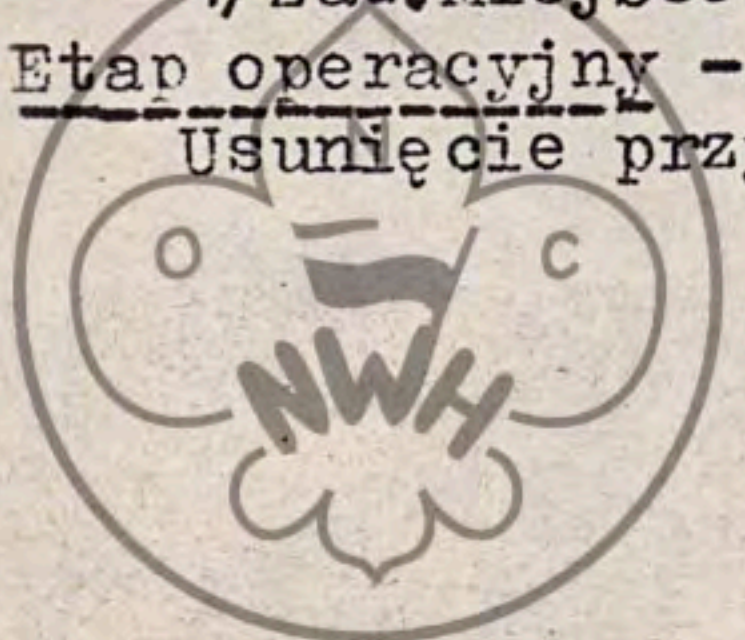
Chor. Hufiec Drużyna przg. Zespół-adres	HO	Rozpoczęte Działa Działa dobrze Skończone
---	----	--

kiedy	Etap	R1	R2	R3	R4	R5	R6	Insp. Gł. Gł. Gł.	Zebra	Dv-wy	Rada	Drużyna	Z-p	Zesp.	Zespoły	
		M-c	Dzieln.	N. Tech	K. Art.	spot. gosp.	życie osobiste									życie zbior.

Etap wstępny - Problem gł. jak czytać progr. i realiz. HO Zad. Gł. dopow. do decyzji Idea przewodnia: patrzeć i widzieć
 1/zada. z rozpędu/c. dweżółw z lina/2/"zwiad" wyc. biegi/3/"ślad" z życia sens tego, co w nim robić

Etap startowy - Problem gł. plan pracy Zad. Gł. podjąć działanie. Idea przewodnia: widzieć i naprawiać
 1/Zad. Miejsce w społ. kolektyw icel 2/Plan Środków i metod 3/Zasady dc roboty i samokontrola

Etap operacyjny - Problem gł. zrealiz. planu Zad. Gł. organizacja pracy. Idea przewodnia: naprawiać i walczyć
 Usunięcie przyczyn zła, stopniowe włączenie osób, uruchamianie zakresów i współodpow. 1 za wszystkich i odwrot

archiwum